

DIES DE ROSES I VI

JOSEP MARIA SOLÀ

Aquesta és la quarta vegada que un grup de narradors de la Catalunya Central ens ofereixen una mostra del seu talent literari. Primer va ser *De tot cor* (2012), després va venir *Tot és possible* (2014); en tercer lloc, *Que Déu ens agafi confessats* (2018) i ara arriba *Dies de roses i vi* (2021). Sempre dins el segell d'Edicions de L'Albí, capitanejat per l'incansable amic Jaume Huch.

Els dos darrers reculls estan signats per Lola Palau, un pseudònim amb evidents ressons riqueriens (Lolita Palau va ser la primera muller d'Alexandre de Riquer), i que abraça un nou col·lectiu literari constituït per catorze veus narratives consoli-

dades (vegeu la crònica que vaig fer del tercer aplec a *Revista d'Igualada*, núm. 60, desembre 2018).

En aquesta ocasió l'alineació està formada per: Llorenç Capdevila, David Clusellas, Imma Cortina, Jordi Cussà, Pilar Duocastella, Jordi Estrada, Pep Garcia, M. Dolors Guàrdia, Jaume Huch, Zulima Martínez, Xavier Mas Craviotto, Joan Pinyol, Miracle Sala i Josep Maria Solà.

El títol del recull és una paràfrasi d'un vers d'Ernest Dowson (un decadentista anglès autor del meravellós: «They are not long, the days / of wine and roses»), que al seu torn posa títol a l'extraordinària pel·lícula de Blake Edwards del 1962 (*Dies de vi i roses*). Els versos de Dowson (i també uns d'Anacreont) són reproduïts com a epígraf de l'obra que comentem.

Com podeu endevinar, el repte era, ara, d'introduir una determinada varietat de raïm en cadascuna de les catorze narracions en un volgut i merescut homenatge al món del vi i, per extensió, a la gent que el fa i ens obsequia, no pas sense esforç i amb un gran sacrifici, amb aquest preuadíssim beuratge dels déus. Les varietats a les quals es fa menció són: picapoll (blanc i negre), garnatxa, cap pelat, sumoll, syrah, chardonnay, cabernet (sauvignon i franc), macabeu, ull de llebre, mandó i merlot. Al final del recull hi ha, encara, unes «Notes de tast» signades per l'enòleg Joan Soler —flamant Premi Bages de Cultura 2020—, que presideix actualment la DO Pla de Bages. Es

tracta d'unes pinzellades divertides, cultes i assequibles sobre cada varietat de raïm esmentada a les narracions.

Aquestes notes arrodoneixen un volum que us sorprendrà tant per la varietat de registres i de situacions com per l'enginy del seus autors a l'hora de confegir un relat d'indubtable emoció i interès. Els arguments poden anar des d'un vodevil sobre els déus grecs, passant per una actualització de la llegenda del cor menjat, o una passejada baudelairana una matinalada de Cap d'Any, fins a com és de difícil aguantar els pares per una adolescent, o que mai no et banyaràs dues vegades en un mateix riu; una escena de la vida de Brian a la catalana o què pot passar quan et prens massa a la valenta un Treball de Recerca sobre Dionís, i tens setze anys.

Tots tenim al cap la famosa dita *In vino veritas*, adjudicada a Erasme (Adagis 1.7.17), tot i que la idea que el vi ajuda a manifestar el que resta ocult dins el pensament la trobem en autors molt més reculats. Els autors d'aquest recull no només creiem que *en el vi hi ha la veritat* sinó que afirmem que en la literatura també hi és, i encara d'una manera més descarnada i essencial. Tal volta no hi ha maridatge més autèntic que aquest: el del vi i la literatura, i devem el seu origen a un mateix déu, Dionís, o Bacus per als romans, el qual ens regalà la tragèdia (la forma literària més pura) i l'entusiasme (l'estat dels qui estan

plens del déu de la vinya): ¿Cap on m'arrossegues, Bacus, ple de tu?

Si tenim en compte que les nostres terres, abans de la filloxera, eren plenes de vinyes, potser s'entendrà millor aquest nostre reconeixement particular a un territori i a un paisatge que també són els nostres —i que per tant estimem, i amb els quals ens identifiquem.

En aquests temps de pandèmia i desconcert, potser fóra bo de deixar-nos raptar (ni que sigui un instant etern) per aquests *dies de roses i vi*, per aquest déu bellíssim i salvatge que ens convida a llegir, a beure i a viure endins de nosaltres mateixos.